

Renunță

AlinD

Va veni o zi când, chiar și eu mă voi pierde,
Neîngenuncheat în trecut, de oameni și vreme,
Un glonț rătăcit, va lovi printre perne,
Pleca-voi genunchiul în fața femeii superbe.

O clipă obosită, o clipire de ochi,
Memoria apei se pierde-n abis,
Fluturile-mi șoptește revelația-n vis,
Renunță băiete, nu mai fi un proscris!

Renunta băiete, la ce-ți mai ajută?
Demn să fii, să te hrănești cu principii,
Când lumea-i plină de interese și vicii,
Tu zaci uitat, mimând că mai poți.

Privește în tine, ți-e scârbă de tot,
Tu cel ce cândva, zambeai și iubeai,
Ai umbre în ochi, mărturii că plangeai,
Azi ai ura pe buze și-n suflet ai foc,

Renunță, ajunge, degeaba mai lupti
În tranșee ești singur, neguri te-apasă,
Când iele dansează în tabloul de groază,
Acelea-și iele a căror minciuni le-ai iubit,

Pleacă genunchiul, ești învins, fii spășit,
Lasă-te absorbit în viața mizeră,
Cavaler în condei, când inima-ți disperă,
Cu atingerea ei te va domestici!